

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1298

гр. София, 02/16/2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 02/16/2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **1339** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от Е. Е. Г., чрез адв. Д. С., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 236/22-4332-000442/26.01.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в която е обективизирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че професията на жалбоподателя е свързана с активно шофиране и отнемането на книжката възпрепятства изпълнението на служебните му задължения.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е неоснователно.

В конкретния случай спрямо Е. Е. Г. е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП.

Цитираната норма предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се налага ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози,

установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

В настоящия случай с жалбата не са представени доказателства за евентуалните вреди, които жалбоподателят би претърпял от временното отнемане на СУМПС за срок от 18 месеца, не са посочени и конкретни последици, които би причинило изпълнението на заповедта и с които сериозно се засягат интереси на жалбоподателя. Изложените доводи, че професията му /без да са ангажирани доказателства в тази насока/ е свързана с активно шофиране и отнемането на книжката възпрепятства изпълнението на служебните му задължения, не могат да обосноват настъпване на значителни и/или труднопоправими вреди. Всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако с това се накърняват права и законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. В случая отнемането на СУМПС е постановено като превантивна мярка, именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителните действия на

субекта на правоотношението. Отчитайки високата обществена значимост на безопасността на движение по пътищата в конкретния случай незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен друг приоритет със същата степен на значимост. Създаването на временни неудобства за жалбоподателя при изпълнение на задълженията му по никакъв начин не съставляват такъв приоритет.

С оглед изложеното, искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед е неоснователно и като такава следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. Е. Г., подадено чрез адв. С., за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 236/22-4332-000442/26.01.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Определението е окончателно и не подлежи на оспорване по аргумент от чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

Съдия: